

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat: G. D. DUURSMA, B 140 HUIZUM bij Leeuwarden.

Aloë variegata L.

Zonder twijfel is dit een der mooiste Aloë's en de meeste onzer verzamelaars die naar aanleiding der gevraagde enquete mededeelingen verstrekten, noemden ze bij het tiental schoonste soorten hunner collecties.

Als „tjigercactus" wordt zij zoowel in ons land als in Duitschland ook door niet directe liefhebbers van vetplanten vrij algemeen als kamerplant gekweekt en verdient zulks ten volle. De heldergroene driekantige, spits toeloope bladeren zijn fraai wit gevlekt en staan in een driekantigen spiraal, zoodat de plant een zeer regelmatig uiterlijk heeft. Naar aanleiding van het gevlekte voorkomen is de naam „tjigercactus" niet ten onrechte gekozen en beter gepast dan de Fransche benaming „papagaai aloë". (t Is echter geen Cactus, doch een Aloë).

Voor den vetplantenverzamelaar heeft deze Aloë te meer waarde omdat zij 's winters bloeit, dus in een tijd dat de meeste andere vetplanten haar rustperiode doorbrengen. In verband hiermede moet de behandeling derhalve ook iets anders zijn. 's Zomers moet zij niet te warm staan en verlangt dan ook geen sterk zonlicht. Bij voorkeur geeft men ze een half beschaduwde plaatsje buiten in den tuin, zoo, dat ze van de morgen- en avondzon kan profiteren. Begin September wordt ze binnen gebracht, zoo dicht mogelijk bij het glas en krijgt geleidelijk meer water. Is de plant volwassen, dan vormt zich uit het midden der plant een bloemstengel die tot 30 c.M. lang wordt en van Januari tot Maart met tallooze fraai rood-oranjekleurige vrij groote bloemen prijkt.

Aloë variegata is afkomstig uit het Noordwesten der Kaapkolonie en over de geheele Karroo tot Betschuanenland verbreid. Zij werd in 1701 voor het eerst door Willem Adriaan van der Stel naar den Amsterdamschen Hortus overgebracht.

Als grondsoort geve men goede bladaarde vermengd met wat doorvoren klei. De vermeerdering geschiedt gemakkelijk door jonge plantjes of uitloopers, die ontstaan zoodra de pot volgeworteld is.

Door ervaren Duitsche liefhebbers werden eenige waardevolle bastaarden gewonnen, ontstaan door het stuifmeel van *A. variegata* over te brengen op den stamper van *A. Echinata* (= *humilis*) en omgekeerd, terwijl ook door kruising met *A. Grusonii* en *A. plicatifis* nieuwe hybriden verkregen werden.

G. D. D.

De Calumordooos.

Omtrent het gebruik van dit zaai-apparaat deelt de heer Klein te Apeldoorn ons het volgende mede :

In het najaar van 1919 ontving ik van de firma Heinrich Kaiser te München twee Calumordoozen met daarbij gevoegde gebruiksaanwijzing.

De beschrijving zal ik hierbij achterwege laten, daar deze in het Aprilnummer reeds is medegedeeld.

De twee doozen vulde ik voor ongeveer twee derde met goed verteerde bladaarde, vermengd met een weinig zand, de drie gaatjes in den bodem had ik reeds te voren met stukjes potscherven bedekt.

Mijn eerste proefneming was het stekken van een Bladbegonia in de eene doos en het zaaien van Abutilons in de andere. Over de verkregen resultaten was ik uiterst tevreden. De stekken van de Bladbegonia zijn alle zonder uitzondering geworteld en groeiden in de miniatuurkas voortreffelijk. Vooral moest ik zorg dragen voor vochtige warmte, hetgeen ik bereikte door de doos af en toe met een fijn bloemenspuitje te besproeien en daarna het deksel er weer op te doen. Al heel spoedig zag men de uitwerking : er kwamen waterdruppels tegen het glas te hangen. Eventuele verbranding der stekken door al te sterke zonneschijn kan men voorkomen door de doos lucht te geven, door middel van het deksel een weinig naar links of rechts te draaien tot de insnijdingen tegenover elkaar zitten. Ook door wat kalkmelk op het deksel te sprenkelen, voorkomt men verbranding.

In de tweede doos had ik Abutilons gezaaid. Door het zaaisel matig vochtig te houden gedurende 10 à 14 dagen, kwamen de zaden spoedig op en moest ik ze, zoodra deze meer ruimte behoefden, verspenen. Om de verspeende plantjes aan den groei te houden is het bepaald noodig dat men nog enkele calumordoozen in voorraad heeft. Ook kan het wel bij gebrek aan een broeibak in een kistje bedekt met een glasruit, doch ik verkies de Calumordoos boven een bakje bedekt met een glasruit, daar deze door zijn ronden vorm weinig ruimte inneemt, er zindelijker uitziet en de luchttoevoer beter geregeld kan worden.

Vooral voor het zaaien van zaden die meer gevoelig zijn voor temperatuur-schommelingen en voor hen die niet over een warme kas of bak beschikken, is de Calumordoos bij uitstek geschikt.

H. F. KLEIN.

Een miniaturbloempje.

(*Crassula lycopodioides* Lmk).

Voor eenigen tijd (zie Succulenta October 1919) schreef ik iets over een plantje dat ik tot nu toe niet in bloei had gezien. Het is *Crassula lycopodioides*, een vetplant met tamelijk rechtopgroeijende stengels, die bekleed zijn met heel kleine, driekantige schubvormige blaadjes en er als een gevlochten vierkant riempje uitzien. Het is een alleraardigste succulent, welke ik elken liefhebber aanbeveel.

Mijn plantje is nu ongeveer 21/2jaar oud en 30 c.M. hoog. Een poosje geleden nam ik het op om den groei beter te kunnen zien en tot mijn verbazing ontdekte ik in de oksels der blaadjes heel kleine bloempjes, mooi rood met gele stampers. Door een vergrootglas kon men alles duidelijk waarnemen, het was precies een miniaturbloempje.

In mijn verzameling heb ik cactussen die bloemen voortbrengen van wel 30 c.M. in doorsnee en dus reuzen zijn. Maar deze *Crassula* heeft toch zeker het kleinste bloempje, het is nauwelijks een halve millimeter in doorsnee.

V. G. PLOEM.

BIJSCRIFT. Wij zijn den heer P. zeer dankbaar voor zijn mededeelingen. In de ons ten dienste staande litteratuur vindt men omtrent den bloei van dit lieve plantje niets vermeld. Oogenschienlijk acht

men dit niet de moeite, althans het is niet denkbaar dat speurders, als onder de leden der Deutsche Kakteengesellschaft gevonden worden, ze niet hebben opgemerkt.

Bij een oud exemplaar van *Crassula pseudo lycopodioides*, dat uiterlijk veel op *Cr. lycopodioides* lijkt, doch meer heldergroen gekleurde blaadjes heeft, ontdekte ik in de bladoksels eveneens kleine bruinroode puntjes, welke, door een vergrootglas beschouwd, eveneens bloempjes bleken te zijn.

Indien een onzer lezers omtrent de bloemen van beide soorten uit eigen ervaring of uit een of ander werk iets naders kan mededeelen, zullen wij dit gaarne vernemen.

G. D. D.

Onze vetplanten in September.

De zaailingen van dit voorjaar kunnen begin dezer maand nog verplant worden, voor de winterrust intreedt kunnen zij dan nog bewortelen en iets groeien.

Op zonnige dagen wordt nog geregeld gegoten, doch zorg men dit in den namiddag te doen zóó, dat de planten voor de zon onder gaat weer zijn opgedroogd. Is het donker weer, dan kan men het gieten gerust een paar dagen overslaan, want daar de dagen korter worden en de nachten koeler, krijgen ze gauw vocht genoeg.

Heeft men z'n planten in een broeibak, dan wordt deze in den namiddag gesloten, opdat er nog wat zonnewarmte in kan komen, waardoor de planten niet zoo spoedig afkoelen. Staan ze buiten op een plat of in den vollen grond, dan moeten de teerste soorten weer binnen gebracht, hetzij in een bak of in de serre of kamer.

Phyllocactussen, Epiphyllums en andere vroeg in 't voorjaar bloeiende soorten, zoals Aloë variegata en Euphorbia splendens, worden begin dezer maand verpot in krachtige bladaarde vermengd met wat kalk en oude klei. Voor den winter kunnen ze dan nog voldoende bewortelen.

G. D. D.

Mamillaria crusigera Mart.

Wanneer wij ons op verzoek van een onzer leden zetten iets over bovengenoemde Mamillaria mede te deelen, doen wij dit in het bewustzijn wel eens gemakkelijker vraag beantwoord te hebben. Uit eigen ondervinding kunnen wij van deze soort n.l. niets vertellen en moeten afgaan op de mededeelingen die wij in Deutsche litteratuur vinden en welke onderling nog al iets verschillen.

De groote Schumann geeft er in zijn „Gesamtb Beschreibung der Kakteen" in 't geheel geen beschrijving van en noemt ze alleen als een varieteit van *M. formosa Scheidi*.

M. crusigera Mart werd voor het eerst in 1832 door Martius, professor in de botanie te München beschreven en omstreeks 1909 door Haage und Schmidt te Erfurt opnieuw ingevoerd. De afbeelding welke bovengenoemde hoogleraar er van gaf, komt volgens den ervaren cactuskenner Quehl met de nieuw ingevoerde plant geheel overeen. De vorm is cilindrisch of eivormig. De frischgroene „tepels" hebben den kegelvorm en zijn aan den top getooid met vier kleine geelachtige stekels, welke een horizontaal-kruisgewijzen stand hebben, waaromheen een krans witte, evenlange borstels. In de oksels der „tepels" vindt men rijkelijk witte vlokken wol. De bloemen zijn fraai purperkleurig. Als kenmerkende eigenschap vinden wij nog vermeld dat *M. crusigera*

Mart evenals vele andere Mamillaria's een melkachtig sap bevat, terwijl andere soorten, welke men wel eens onder deze benaming in catalogi vermeld vindt, een waterachtig sap bevatten. G. D. D.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN.

157. B. A. Plemper van Balen,
158. Mej. U. Goossens,
159. R. Johansens,
160. E. O. Baron van Boetzelaar

Wageningen.
Bloemendaal „Laagh Heem”.
Odense (Denemarken).
Arnhem, Utrechtsche Weg 86.

ADRESVERANDERING. Ons medelid de heer J. Mous, woont thans Burgerhoutschestraat 68, Roosendaal (N. Br.).

CONTRIBUTIE. Over de enkele, nog niet betaalde contributies, wordt na 15 September, met bijberekening van incassokosten, per post gedisponeerd.

EERSTE JAARGANG „SUCCULENTA”. Naar aanleiding van enkele vragen der nieuwe leden deelen wij mede dat de nummers van den eersten jaargang geheel opgeruimd zijn.

VERDEELING ZADEN. De in het vorig nummer genoemde zaden, ons door den heer Klein te Apeldoorn afgestaan, zijn aan de eerste 13 aanvragers verzonden. Daar de heer D. Fennema te Heemstede zoo vriendelijk was nog twee pakjes zaad te zenden, n.l. van *Echinocactus minusculus* en *E. Schilinz kyanus*, kon ik ook aan de twee volgende aanvragen nog voldoen. Voor zaaien is het thans te laat, en geef ik in overweging hiermee tot het volgend jaar te wachten.

RUILRUBRIEK. Aangeboden door Mevr. H. van Dorp te Baarn, Cantonlaan 4, stekjes en plantjes van *Echeveria clavifolia cristata* en *Opuntia microdasys rufida*, in ruil voor andere vetplanten.

PRIJSCOURANTEN. De handelskweekerij R Johansens te Odense (Denemarken, Absalonsgade 9), zond ons een prijscourant van hare culturen, hoofdzakelijk cactussen en andere vetplanten, doch ook allerlei zeldzame andere gewassen, Begonia's, Fuchsia's, Pelargoniums, Orchideeën, Waterplanten enz. De 72 pagina's tellende prijscourant ziet er keurig uit, bevat 88 mooie afbeeldingen, terwijl van elke plant een korte beschrijving gegeven wordt.

Belangstellenden worden aangeraden bij deze firma, die zooals men boven ziet, ook als lid onzer vereeniging toetrad, een prijscourant aan te vragen en een volgend voorjaar eens een bestelling te nemen, waarom het de firma Johansens natuurlijk in de eerste plaats te doen is.

CORRESPONDENTIE. Mej. A. H. te N. De kolennoed heeft den bezitters van warme kassen leelijk parten gespeeld. Ook den komende winter lijkt dit vraagstuk voor particuliere kasbezitters niet rooskleurig. Ik zou eens trachten op het aan de zonzijde gelegen kastabel een broeibak samen te stellen, en deze aan de onderzijde en langs de zijwanden met oude couranten dicht in te pakken. De hierin gezette planten kunnen dan van elk zonnestraaltje profiteren. Als U tegen den namiddag het glas van den bak met een paar rietmatten goed afdekt, blijft het er lang warm in. Op deze wijze heb ik mijn planten gedurende de laatste jaren in een onverwarmde kamer op 't Zuiden ook goed gehouden.

V. P. te K. Uw Echinopsis zal wel brandplekken bekomen hebben door te sterke zombestraling in het voorjaar. Deze gaan later dikwijls rotten. Is de plant erg gehavend dan doet men het beste den kop af te snijden, waardoor op den wondrand nieuwe plantjes ontstaan, die later worden afgenomen en afzonderlijk opgepot. Men mist dan wel een mooi exemplaar, doch behoudt de soort.

G. D. D.

HANDELSGÄRTNERI R. JOHANSENS, - ODENSE (DANMARK).

Speciaal cultuur van zeldzame vetplanten.

Eigen plantenziekers. -- Export naar alle landen.

Correspondentie in Duitsch, Engelsch en Fransch.

ECHINOCACTUS DADAKII FRICC,

de nieuwste import van mijn eerste na den oorlog uit Zuid-Amerika aangekomen zending
Cactussen per stuk 4 à 6 Kronen (Deensche waarde).

VRAAGT MIJN RIJK GEILLUSTREERDE PRIJSCOURANT.